

TIEN VARRELTA

Suomen Teosofisen Seuran toinen vuosikokous. Tämä kokous pidettiin maaliskuun 25 p:nä ja jätti jälkeensä sekin pysyvän muiston. Edustajia ja osanottajia oli saapunut Turusta, Viipurista, Nokialta, Kurikasta, Iisalmesta, Joensuusta, Kouvolasta, Lahdesta, Hiitolasta, Pietarsaaresta, Sievistä. Sähkösanomia ja tervehdyksiä tuli myös usealta taholta. Aamupäivän virallisessa kokouksessa valittiin vanha ylishteeri ja vanha hallinto uudelleen; iltapäivän virallisessa kokouksessa päätettiin liittyä Eurooppalaiseen Federatsiooniin ja lähettää ylishteeri edustajana Budapestin kongressiin helluntaina. Julkinen juhla päivällä Uusmaalaisen Osakunnan talolla oli onnistuneimpia ja tunnelmarikkaimpia mitä Seuramme koskaan on viettänyt. Ohjelma olikin erittäin arvokas. Paitsi esitelmää suomeksi Pekka Ervastilta ja ruotsiksi tohtori Selanderilta saatiin kuulla soololaulua paroni A. von Kothenilta, pianonsoittoa Oskar Merikannolta, melodraama rouva H. Pihlajamäeltä ja O. Merikannolta sekä köörilaulua. Illalla oli vielä jäsenillä yhteinen illanvietto teenjuontineen, lauluineen ja puheineen.

Tietäjän ensi numero. Koska toimittajan täytyy lähteä Unkarin matkalle toukokuussa ja saapuu kotiin arvatenkin vasta kesäkuun puolivälissä, ilmestyy Tietäjän ensi numero kaksoisviihkona, johon sisältyy sekä touko- että kesäkuun numerot. Pyydämme siis, etteivät lukijamme tulisi levottomiksi, jollei Tietäjää näy tavalliseen aikaan. Toukokuun loppupuolella se luultavasti vasta ilmestyy. Sisällöstä mainittakoon m. m. selonteko Mr. Petersin toisesta istunnosta T. S:ssä viime keväänä.

Teosofia Kemissä. Yhä laajemmalle leviää teosofian „iloinen sanoma“, sillä jo viime kuussa kirjoitettiin meille Kemistä, että siellä oli muodostettu teosofinen lukurengas, jonka jäsenet säännöllisesti alkaisivat kokoontua yhdessä lukeakseen ja tutkiakseen teosofista kirjallisuutta. Johtavana sieluna on T. S:n jäsen herra Elis Kulppi, joka perustamistilaisuudessa piti julkisen esitelmän teosofiasta. Toivomme tälle uudelle yritykselle kaikkea menestystä ja uskomme, että aikaa myöten lukurenkaasta muodostuu looshi.

Matti Kurikan uusi kirja. Väsymätön toverimme Matti Kurikka on julaisut uuden kirjansen „Ahneuden kouristuksissa. Suomen kansa häviön partaalla“. Tämä on hyvä ja herättävä kirja ja ihailta täytyy tekijän lannistumatonta uskoa omiin yhteiskunnallisiin ihanteihinsa. Kirjan lopussa oleva „ponsi“ sietää miettimistä. Mutta kuinka kaiken voisi saada toteutetuksi? Toivottavasti lukijamme eivät unohda hankkia itselleen kirjaa, jonka hinta on 60 p.

Atra. Sörmäisten paikallisyhdistys Atra, joka kauan aikaa on ollut toimetonna, piti kokouksen t. k. 11 p:nä ja päätti alkaa kokoontua säännöllisesti joka lauantai iltana klo 8-9.

Kalevala Helsingissä. Looshin toiminta on ollut viime aikoina virkeätä. Useimmiten on luettu Ihminen ja hänen ruumiinsa-nimistä kirjaa. Eräässä kokouksessa puhui hra Mikko Kopra „leipäkysymyksestä“ ja toisessa saatiin kuulla erään toisen jäsenen pakinaa kasviravinnosta. — Yhdistyksen täytyi maaliskuun virallisessa kokouksessa tehdä se ikävä päätös, että yhdistys pitää vahinkonaan ne menot (Seuralle) niistäkin jäsenistä, jotka eivät ole maksaneet vuosimaksujaan. Huomautettakoon samalla, että sääntöjen mukaan vuosimaksujen laiminlyöminen merkitsee sitä, että tahtoo tulla Seuran jäsenyydestä erotetuksi.

Adyarin vuosikokous. Joulukuun 25-28 päivänä pidettiin Seuran yleinen vuosikokous Adyarissa. Silloin oli todellakin päämajassa liikettä. „Kaikkialla miehiä, naisia ja lapsiakin — kulkien pitkin teitä, seisten kaivojen ympärillä, istuen penkeillä ja lammikoiden reunoilla. Ja kuitenkin, kummallista kyllä, paikan tavallinen levollisuus ei tuntunut häiriintyvän, vaan tyyneys vallitsi koko tuossa suuressa kirjavassa joukossa. Ei ollut tungosta paitsi silloin kun jaettiin ravintoa, fyysillistä tai älyllistä; muuten avarat maat nielivät kaikki, tungoksen tuntumatta. Sellaista kokousta, niin onnellista ja sopusointuista, ei meillä ole koskaan ennen ollut. Muutamia harvoja epäsointuisia aineksia oli kyllä, mutta nekin hukkuivat muitten rauhaan. Tuntui niinkuin olisimme olleet pyhäkön eteisessä, Mestarien siunaus täytti kaikkien mielet hiljaisella ilolla . . .“ „Indian poikien“ järjestöön vihittiin paljon uusia jäseniä, perustettiin haarayhdistyksiä j. n. e. Suurilla juhlallisuuksilla laskettiin perustus vapaamuuraritemppelille päämajan alueella. Hartaudella seurattiin toimituksen menoja ja kuunneltiin vanhaa lausetta: „Jollei Herra huonetta rakenna, niin ne hukkaan työtä tekevät, jotka sitä rakentavat.“ Kaikki uskonnot olivat kokouksessa edustettuina, kaikkien äänet tulivat veljellisesti kuuluviin. Järjestystä ylläpiti joukko Central Hindu Collegen poikia, jotka Benareesta asti olivat

saapuneet paikalle. Aina valppaina ja kohteliaina he häärivät kaikkialla ja pitivät huolta suuren joukon tarpeista, tekivät tietä luennoitsijoille, myivät kirjoja, kokosivat rahoja pienten pantshama-lasten kasvatuksen hyväksi j. n. e. Nämä lapset kuuluvat Indian köyhimpään luokkaan, paarioihin, missä juoppous, raakuus ja tietämättömyys tähän asti on vallinnut. Kaunista on, että T. S. on kiinnittänyt huomionsa juuri näihin yhteiskunnan lapsipuoliin. Hekin alkavat nykyään nousta.

Iloista on lukea niistä monista suunnitelmista ja yrityksistä, jotka nykyään ovat tekeillä T. S:ssä. Kauan on maan alla taimi kasvanut ja juuriaan vahvistanut. Vihdoin puhkee maankamara, varsi tulee näkyviin ja alkaa kasvattaa oksia, kukkia ja hedelmiä. Meillä Suomessa vielä on teosofinen liike ollut enimmäkseen vastaanottamista – nauttimista. Hitaasti kypsyy ajatusten sato meissä itsekussakin.

Lahjotuksia kustannusliikkeelle. T. K. ja K. on muistettu seuraavilla lahjoilla:

Kirjojen tiliin: F. H. 11:20. F. H. 12: —. F. H. 11: 60. J. V. P. — :95. O. S. 28: 25. R. T. 45: —. F. H. 5: 80. O. M. 20: —.

Tietäjän tiliin: O. S. 25: —.

(Tietäjä 1909 Huhtikuu N:o 4, ss. 135-136)